

ÀPAT NADALENC

Un relat de: [JOSEFINA](#)

L'altre dia en una conversa entre conegudes, va sortir el tema de la preparació dels àpats familiars nadalencs. Una d'elles ens explicava que té la jove vegana i que per deferència ha intentat preparar un menú que li permetés menjar de tot, sense haver de fer-li plat apart. Això no és gens fàcil, perquè la darrera vegada que vàren compartir àpat amb la resta de la família, davant de la pregunta : és menú vegà? i la seva resposta afirmativa, automàticament totes les criatures de la taula van dir : ecs ,a mi no m'agrada. Si hi afegim les intoleràncies d'alguns nets, encara s'embolica més la troca. Tot plegat va portar-nos a un munt de comentaris d'unes i altres, sobre com s'ha complicat dissenyar un menú familiar, d'ençà que sigui per salut o per conviccions el tema del menjar no és vist amb els mateixos ulls per part de tots els comensals. Enrera queda aquella costum de servir escudella i pollastre amb prunes i pinyons davant els aplaudiments de grans i petits. Ara, cal saber si el pollastre serà del gust de tothom, si les postres o les salses tenen un contingut làctic, que no tothom pot prendre sense patir les conseqüències i la cuinera es torna boja.